

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520202061
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3520202061.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Aleny Radičovej a Mgr. Marka Anovčina, v spore žalobcu: A. B. B., so sídlom C. XX, D. – C. E. B. C., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. E. XXX, o zaplatenie sumy 1.031,97 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 8Csp/39/2020-135 zo dňa 6. decembra 2022, takto

rozhodol:

- I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaný **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zamietol žalobu v časti o zaplatenie sumy 813,09 eur, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 161,- eur od 29.12.2017 do 07.05.2021, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 108,- eur od 08.05.2021 do 20.08.2021, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 80,- eur od 21.08.2021 do 31.08.2021, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 40,- eur od 01.09.2021 do 01.10.2021, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 813,09 eur od 02.10.2021 do zaplatenia. Vo výroku II. žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 1.031,97 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29.12.2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Súd rozsudkom č. k. 8Csp/39/2020-74 zo dňa 19.01.2022 výrokom I. zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 218,88 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 218,88 od 29.12.2017 do zaplatenia, výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Vo výroku III. žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcom výroku II. a vo výroku III. o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6CoCsp/18/2022-117 zo dňa 28.06.2022 napadnutý rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po čiastočnom späťvzatí žaloby sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 813,09 eur s príslušenstvom. Uznesením súdu č. k. 8Csp/39/2020-53 zo dňa 05.10.2021 súd pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu H. I. D., J., vstúpil ako žalobca spoločnosť A. B. B.. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že právny predchodca žalobcu K. L. M. J., so sídlom N., M. O. XX, IČO: XX XXX XXX, ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 11.09.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 3.500,- eur. Úver mal žalovaný splácať v 48 mesačných splátkach po 115,15 eur, celkové náklady spotrebiteľa sú uvedené sumou 2.027,20 eur. Ďalej zmluva obsahovala údaj o ročnej úrokovej sadzbe vo výške 27,49 %, RPMN vo výške 27,49 %. Právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému Oznámenie o okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.12.2017. V uvedenom oznámení sa uvádzalo, že nakoľko žalovaný nezaplatil

v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke dlh z predmetnej úverovej zmluvy, stáva sa splatný celý dlh. Dlh vyčíslil právny predchodca sumou 1.51028 eur. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťami K. L. M., J. a žalobcom (H. I. D., J.) ako postupcami a spoločnosťou A. B. B. so sídlom D. - C. E. B. C., C. XX, IČO: XX XXX XXX ako postupníkom, bola pohľadávka voči žalovanému ku dňu 28.01.2021 postúpená na žalobcu - spoločnosť A. B. B.. Právne vec súd posúdil podľa § 39, § 52 ods. 1 až ods. 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 524 ods. 1, § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy; § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Súd uviedol, že v predmetnej veci pôvodný žalobca H. I. D., J. nepreukázal, že by žalovaného vyzval na zaplatenie pohľadávky predtým, ako došlo k postúpeniu pohľadávky na nového žalobcu, a preto pôvodný žalobca postúpil pohľadávku v rozpore s § 92 ods. 8 Zákona o bankách a novému žalobcovi - spoločnosti A. nesvedčí aktívna vecná legitímácia, keďže na neho platne neprešla pohľadávka pôvodného žalobcu voči žalovanému a nemôže si teda uplatňovať žiadne práva titulom postúpenej pohľadávky vzniknutej z predmetnej zmluvy o úvere. Nový žalobca bol súdom vyzvaný na predloženie dôkazu o splnení povinnosti banky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a to na predloženie dôkazu o preukázateľnom zaslaní kvalifikovanej písomnej výzvy banky dlžníkovi a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Žalobca napriek tejto výzve súdu žiadny dôkaz nepredložil. Súd mal za to, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na nového veriteľa - žalobcu, keďže pôvodný veriteľ H., J. pred postúpením pohľadávky písomne nevyzval žalovaného na uhradenie svojho záväzku, vzhľadom na znenie ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, podľa ktorého banka môže postúpiť pohľadávku iba v prípade, ak dlžník napriek jej písomnej výzve je v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku. V opačnom prípade banka svoju pohľadávku nemôže postúpiť a keďže pôvodný veriteľ H., J. napriek tomu pohľadávku postúpil na žalobcu, nedošlo s poukazom na § 39 Obč. zák. k platnému postúpeniu pohľadávky a žalobcovi teda nesvedčí aktívna vecná legitímácia v predmetnej veci. Súd preto žalobu v časti o zaplatenie sumy 813,09 eur, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 161,- eur od 29.12.2017 do 07.05.2021, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 108,- eur od 08.05.2021 do 20.08.2021, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 80,- eur od 21.08.2021 do 31.08.2021, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 40,- eur od 01.09.2021 do 01.10.2021, úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 813,09 eur od 02.10.2021 do zaplatenia, zamietol. Pri rozhodovaní o rozsahu uplatneného nároku žalobcom po čiastočnom späťvzati žaloby súd musel prihliadnuť na to, že výrok I. pôvodného rozsudku prvej inštancie, ktorým súd zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 218,88 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 218,88 od 29.12.2017 do zaplatenia, nadobudol právoplatnosť. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 3 C.s.p.. Žalobca bol v konaní čiastočne úspešný, s poukazom na to, že zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 161,- eur späť, keďže žalovaný túto sumu zaplatil žalobcovi po podaní žaloby, čo možno mať za procesné zavinenie za zastavenie konania zo strany žalovaného (§ 256 ods. 1 C.s.p.). Žalovaný bol úspešný v zvyšnej časti, a to v časti o zaplatenie sumy 57,88 eur, ktorú zobral žalobca späť bez uvedenia dôvodu a v časti 813,09 eur, pričom v tejto časti bola žaloba zamietnutá. Súd mal za to, že úspech žalobcu predstavuje 84,40 %, úspech žalovaného predstavuje 15,60 %. Vzhľadom na uvedené, žalovanému patrí nárok na náhradu trov konania vo výške 68,80 % (§ 255 ods. 2 C.s.p.), žalovanému v konaní trovy konania nevznikli, preto súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že za účelom preukázania aktívnej legitímácie predložil rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, spolu so žiadosťou o postúpenie a prevod, vrátane identifikácie postúpenej žalovanej pohľadávky. Rovnako predložil dôkaz o splnení notifikačnej povinnosti právnym predchodcom, a to oznámenie o postúpení zo dňa 03.02.2021, ktorým predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky. Týmto dôkazom preukázal svoju aktívnu legitímáciu v spore. Odmietol názor súdu, že žalovaná pohľadávka je pohľadávkou banky a pre jej postúpenie sa vyžaduje splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď nie je pôvodne pohľadávkou banky, tou sa stala len z dôvodu rozdelenia pôvodného veriteľa spoločnosti K. L. M. J. zlúčením s H., J., preto sa na ňu nevzťahuje osobitný sprísnený režim postúpenia ako pri bankových pohľadávkach. Žalovaný bol preukázateľne vyzvaný predchodcom žalobcu, a to v liste zo dňa 26.10.2017 s označením „predžalobná upomienka“, ktorý mu bol zaslaný do jeho dispozičnej sféry, čo preukazuje vrátenou doručenkou obálkou s označením dôvodu vrátenia „adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote“. Rovnako bol žalovaný vyzvaný predchodcom žalobcu na plnenie v liste zo dňa 23.12.2017 s označením „oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Žalovaný doručenie tejto výzvy na plnenie nepoprel, táto skutočnosť sa považuje podľa žalobcu v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP za nespornú. Zákon o bankách neuvádza, akú formu má mať výzva banky pred postúpením,

uvádza len obsahové náležitosti výzvy. Žalobca preukázal platné zosplatenie úveru a výzvu zo dňa 23.12.2017 na zaplatenie dlžného zostatku úveru. K výzvam predchodcu zo dňa 26.10.2017 a zo dňa 23.12.2017 odkázal na právny názor Krajského súdu v Trenčíne vyslovený v rozsudku pod č. k. 6CoCsp/37/2020-151 zo dňa 28.04.2021 „s účinnosťou od 01.01.2018 došlo k rozdeleniu a k zlúčeniu spoločnosti K. L. M., J., pričom jej právnym nástupcom sa v tejto veci stala banka H., J., ktorá nadobudla práva a povinnosti veriteľa, čo znamená o. i. aj to, že účinky právnych úkonov pôvodného veriteľa zostávajú zachované a toto zlúčenie nemá vplyv na platnosť a účinnosť úkonov právneho predchodcu banky, keď nie je napr. ani potrebné dovtedajšie právne úkony veriteľa opakovať, aprobovať, prípadne inak potvrdzovať. Uvedené výzvy pôvodného veriteľa je tak potrebné považovať za výzvy banky rovnako, ako bol žalovaný po uvedenom zlúčení povinný plniť banke a v prípade, že by zmluvu neporušil, bol by povinný plniť banke v splátkach v zmysle pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez ďalšieho.“ Nakoľko žalovaný napriek výzve na plnenie zo dňa 26.10.2017, ako aj výzve na plnenie zo dňa 23.12.2017 bol viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho splatného dlhu, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie žalovanej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 z. o bankách, ku ktorému došlo dňa 28.1.2021, t. j. po 90 dňovom omeškaní od výzvy na plnenie. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto spore. Navrhoval, aby odvolací súd na základe ustanovenia § 388 CSP v spojení s ust. § 390 písm. a) CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 813,09 €, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 974,09 eur od 29.12.2017 do 07.05.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 921,09 eur od 08.05.2021 do 20.08.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 893,09 eur od 21.08.2021 do 31.08.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 853,09 eur od 01.09.2021 do 01.10.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 813,09 eur od 02.10.2021 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na právnom závere o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorý nepreukázal splnenie podmienok, ktoré vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Zákon o bankách (ďalej len „zákon o bankách“). Súd mal za to, že žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu žalovaného vyzval podľa uvedeného ustanovenia zákona o bankách. Žalobca bol súdom vyzvaný na predloženie dôkazu o splnení povinnosti banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom takýto dôkaz na výzvu súdu nepredložil. Súd tak dospel k záveru, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na nového veriteľa – žalobcu, keďže pôvodný veriteľ H., J. pred postúpením pohľadávky písomne žalovaného nevyzval.

6. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

7. Žalovaný namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

8. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. Po preskúmaní veci má odvolací súd za to, že vyššie uvedený uplatnený odvolací dôvod odvolateľom v predmetnej veci nebol naplnený.

10. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

11. Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej, t. j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Cdo 205/2009), pričom v prípade skúmania legitimácie súd nie je viazaný tým, že prípadne žalovaný určité skutkové tvrdenia nepoprie (ako namietal žalobca v odvolaní), keďže preukázanie legitimácie je vecou žalobcu, ktorú súd skúma ex offo. Predmetné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky, a to, že ide o pohľadávku alebo jej časť, ktorá je splatná, banka vyzvala klienta písomne na splnenie jeho povinnosti po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.

12. Z obsahu spisu vyplývalo, že právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130 (ďalej aj ako „pôvodný veriteľ“), ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 11.09.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“). Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.10.2017 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho tiež na to, že ak do 05.12.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 8/2017 bude oprávnený úver zosplatiť. Listom zo dňa 23.12.2017 právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Právnym nástupcom pôvodného veriteľa v dôsledku rozdelenia spoločnosti sa stala spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO 31320155 (ďalej aj ako „pôvodný žalobca“). Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu.

13. Žalobca namietal, že v predmetnej veci nie je možné aplikovať vyššie uvedené ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže pohľadávka žalobcu vznikla ako zmluva o úvere uzatvorená medzi žalovanou a pôvodným veriteľom, ktorý nemal postavenie bankového subjektu. Odvolací súd má za to, že i keď v predmetnej veci pôvodný veriteľ nemal postavenie bankového subjektu, takéto postavenie už mal pôvodný žalobca (VÚB, a.s.). Zákon o bankách výslovne neupravuje, že bankovou pohľadávkou je len taká pohľadávka, ktorá vznikla s bankovým subjektom. Pokiaľ ale pôvodný žalobca postupoval pohľadávkou na žalobcu, išlo už o postúpenie z bankového subjektu na tretiu osobu, pri ktorom je potrebné splniť aj zákonné špeciálne podmienky stanovené v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Týmto podmienkami sú preukázateľné zaslanie kvalifikovanej písomnej výzvy banky dlžníkovi a dlžníkovu následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. A navyše odvolací súd v tejto otázke už v predchádzajúcom rozhodnutí (uznesenie č. k. 6CoCsp/18/2022-117 zo dňa 28.06.2022) dospel

k právnomu záveru, že v predmetnej veci musia byť splnené zákonné špeciálne podmienky stanovené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko postavenie banky mal pôvodný žalobca, ktorý postúpil pohľadávku na žalobcu. Z tohto dôvodu bolo aj pôvodné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd nevidí dôvod, pre ktorý by sa mal od svojho predchádzajúceho záveru odlíšiť, pričom v podrobnostiach k námietkam žalobcu odkazuje na vyššie uvedené uznesenie zo dňa 28.06.2022. V obdobnej veci rozhodoval odvolací súd aj v konaní sp. zn. 6CoCsp/20/2022 zo dňa 28.6.2022.

14. Žalobca ďalej namietal, že jeho aktívna vecná legitímácia bola v konaní preukázaná, a to oznámením o postúpení zo dňa 03.02.2023, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávky, vrátane identifikácie postúpenej pohľadávky. Okrem toho, podľa žalobcu, žalovaný bol preukázateľne vyzvaný na plnenie v liste zo dňa 26.10.2017, ktorý bol zaslaný do dispozičnej sféry žalovaného a v liste zo dňa 23.12.2017, ktorého doručenie žalovaný nepoprel.

15. Zákon o bankách v prípade postúpenia bankovej pohľadávky vyžaduje splnenie osobitných podmienok práve z dôvodu ochrany dlžníka ako klienta banky. V tomto zmysle ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách okrem toho, že predmetom postúpenia pohľadávky môže byť len pohľadávka, alebo jej časť, ktorá je splatná a klient banky musí byť nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní vyžaduje, aby banka pred postúpením pohľadávky vyzvala klienta písomne na splnenie jeho povinnosti a klienta na možnosť postúpenia upozornila. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní nepredložil dôkaz, ktorým by preukázal, že banka žalovaného takto vyzvala písomne na splnenie svojej povinnosti. Rovnako preto, ako súd prvej inštancie, je aj odvolací súd toho názoru, že žalobca v spore pred súdom prvej inštancie nepreukázal splnenie uvedených zákonných podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky.

16. V odvolaní žalobca poukázal na výzvu zo dňa 26.10.2017 označenú ako „predžalobná upomienka“, či na list zo dňa 23.12.2017, ktorým pôvodný veriteľ vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Podľa názoru odvolacieho súdu, tieto výzvy nie je možné považovať za výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z týchto listín nevyplývalo, že by právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na možnosť postúpenia pohľadávky na iný subjekt. Zákon o bankách nevyžaduje, aby banka presne citovala ustanovenie § 92 ods. 8 v písomnej výzve, avšak účelom takejto výzvy je ochrana klienta pred postúpením bankovej pohľadávky, preto je nevyhnutné, aby bol dlžník na možnosť postúpenia v takejto výzve upozornený. Táto skutočnosť predstavuje podľa názoru odvolacieho súdu aspoň minimálny štandard na splnenie účelu uvedeného ustanovenia zákona o bankách. Za výzvu podľa tohto ustanovenia nie je možné požadovať akúkoľvek výzvu, ktorú veriteľ zasiela dlžníkovi. Spotrebiteľ vo výzve by mal byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie.

17. Čo sa týka oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 03.02.2021, odvolací súd má za to, že ani túto výzvu nemožno považovať za výzvu, ktorou by žalobca preukázal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže týmto právny predchodca žalobcu len oznámil žalovanému, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok postúpil pohľadávku na žalobcu, a teda takéto oznámenie by logicky mohlo nasledovať až potom, čo bol klient banky na možnosť postúpenia vopred výzvou upozornený. Takáto výzva len oznamovala už danú skutočnosť, že pohľadávka bola na iný subjekt postúpená, pričom toto nie je účelom výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ako je uvedený vyššie. Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok síce preukazovala to, že existoval záväzkový vzťah medzi pôvodným žalobcom a žalobcom, obsahom ktorého bolo postúpenie pohľadávky na žalobcu, no toto nijako nevypovedalo o tom, že by boli splnené podmienky platného postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

18. Poukaz odvolateľa na rozhodnutie odvolacieho súdu pod sp. zn. 6CoCsp/37/2020 zo dňa 28.4.2021 nie je dôvodný, keď ide o ojedinelé rozhodnutie, pričom v senáte došlo k zjednoteniu v danej otázke. Odvolací súd posudzoval predmetné výzvy v rozhodnutiach sp. zn. 6CoCsp/16/2022 zo dňa 17.05.2022, 6CoCsp/20/2022 zo dňa 28.06.2022, od ktorých záverov sa nemieni odkloniť.

19. Pokiaľ žalobca nepreukázal takú výzvu, ktorá by mohla byť výzvou podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, v predmetnej veci nebol aktívne vecne legitimovaný. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania, nakoľko si trovy odvolacieho konania neuplatnil a tieto mu ani v odvolacom konaní nevznikli.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).